

OSD 41/13

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 12 listopada 2013 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
składzie:

Przewodniczący: r. pr. Elżbieta Wołosz
Sędziowie: r. pr. Laura Mnich - sprawozdawca
r. pr. Andrzej Kras
Protokolant: apl. radc. Konrad Mikołajów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 listopada 2013 r. sprawy ze skargi
przeciwko r. pr.
obwinionemu o to, że:

wykonując zastępstwo procesowe, na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa procesowego przez w sprawie przeciwko o zapłatę kwoty 1 000,00 zł nie dochował należytej staranności poprzez nieinformowanie swojego klienta o przebiegu sprawy i że pozew skierował do Sądu dopiero po upływie dwóch i pół roku od przyjęcia pełnomocnictwa procesowego, a ponadto złożył pozew do Sądu bez uiszczenia wpisu, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1, pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz. U. 2010 rok, nr 10, poz. 65 ze zm.), w związku z art. 28 ust. 5 oraz art. 29 ust. 1 i 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1. Uznaje r. pr. za winnego popełnienia zarzucanego mu wyżej czynu i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10 poz. 65 ze zm.) wymierza mu karę pieniężną w wysokości 2 000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych) oraz na podstawie art. 65 ust. 2a z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10 poz. 65 ze zm.) wymierza karę zakazu wykonywania patronatu na okres trzech lat.
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obciąża r. pr. kosztami postępowania w kwocie 445,60 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych.

Elżbieta
Wołosz

Laura Mnich

Konrad Mikołajów

Sygn. akt: OSD 41/13

Uzasadnienie

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] na podstawie skargi [REDAKTOWANO] na czynności zawodowe radcy prawnego [REDAKTOWANO] postanowieniem z dnia 15 lutego 2013r. wszczął dochodzenie w sprawie popełnienia przez wyżej wymienionego radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010, nr 10, poz. 65 ze zm.), w zw. z art. 28 ust.5 oraz art.29 ust.1 i 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Dnia 22 marca 2013r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] wydał Postanowienie o przedstawieniu zarzutów radcy prawnemu [REDAKTOWANO] Obwinionemu zarzucono, że podczas wykonywania czynności radcy prawnego nie dochował należytej staranności, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2002, Nr 123, poz. 1059 ze zm.) w zw. z art. 28 ust. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Po przeprowadzeniu postępowania przygotowawczego Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] dnia 8 lipca 2013 r. wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] obwinionemu o to, że wykonując zastępstwo procesowe, na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa procesowego przez [REDAKTOWANO] w sprawie przeciwko [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] o zapłatę kwoty 1 000 zł nie dochował należytej staranności poprzez nieinformowanie swojego klienta o przebiegu rozprawy i że pozew skierował do Sądu dopiero po upływie dwóch i pół roku od przyjęcia pełnomocnictwa procesowego, a ponadto złożył pozew do Sądu bez uiszczenia wpisu, tj. popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010, nr 10, poz. 65 ze zm.), w zw. z art. 28 ust.5 oraz art.29 ust.1 i 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego powołując się na zeznanie słuchanego w charakterze pokrzywdzonego skarżącego się oraz słuchanego obwinionego- radcy prawnego [REDAKTOWANO]

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego oraz zebrany na rozprawie w dniu 12 listopada 2013r. ujawnionym i dopuszczonym w poczet dowodów, ustalił co następuje:

Skarżący mocą umowy ustnej zlecił obwinionemu prowadzenie sprawy o zapłatę

kwoty 1 000 zł w postępowaniu upominawczym przeciwko [REDACTED]

Dowód:

- skarga skarżącego z dnia 9 stycznia 2012r., k. 1,
- wyjaśnienia obwinionego złożone w toku postępowania,
- wyjaśnienia skarżącego złożone w toku postępowania

Skarżący podczas przesłuchania w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] w dniu 27 lutego 2013r. słuchany w charakterze poszkodowanego podał, że dnia 26.06.2010r. w [REDACTED] zlecił radcy prawnemu [REDACTED] prowadzenie sprawy w celu dochodzenia należności w wysokości 1 000 zł. W tym celu skarżący uiszczył kwotę 450 zł oraz udzielił pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy. Skarżący podał, że nie otrzymywał od obwinionego żadnych informacji o sprawie oraz podjętych przez niego czynnościach, a jego monity telefoniczne pozostawały bez odpowiedzi.

Skarżący dnia 7.01.2013r. otrzymał kserokopię pozwu w sprawie jednakże bez podpisu, bez dowodu nadania, oraz bez daty jego sporządzenia oraz z błędnym oznaczeniem sądu.

Dowód:

- wyjaśnienia skarżącego składane w toku postępowania,
- kserokopia pozwu o zapłatę przeciwko [REDACTED] k. 12-15;

Dnia 7 marca 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDACTED] wezwał obwinionego na przesłuchanie w dniu 22.03.2013r.

Dowód:

- wezwanie do stawiennictwa z dnia 7.03.2013, k. 20,
- list polecony podwójnie awizowany pod adresem: [REDACTED] k. 19

Dnia 22.03.2013r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDACTED] wystosował ponowne wezwanie do stawiennictwa obwinionego w OIRP [REDACTED] celem przedstawienia zarzutu oraz ewentualnego przesłuchania w charakterze obwinionego w przedmiotowej sprawie.

Dowód:

- ponowne wezwanie do stawienia z dnia 22 marca 2013r. , k.21,
- list polecony podwójnie awizowany pod adresem: ul. [REDAKTOWANE] k. 22,
- list polecony podwójnie awizowany pod adresem: ul. [REDAKTOWANE] k. 23,

Dnia 2 maja 2013r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] po przeszukaniu bazy ewidencji CEIDG ustalił adres mailowy obwinionego, na który wysłał prośbę o kontakt mailowy bądź telefoniczny.

Dowód:

- notatka służbowa Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANE] z dnia 2.05.2013r., k.24,
- wiadomość mailowa z dnia 2.05.2013r. , k. 25

Obwiniony przyjął zlecenie prowadzenia sprawy od [REDAKTOWANE] pamiętał jakie zostało ustalone honorarium, jednakże nie obejmowało ono opłaty tytułem wpisu. Zdaniem obwinionego nie mógł upłynąć okres trzyletni od przyjęcia sprawy. Pozew został nadany do Sądu przesyłką poleconą w dniu 7 stycznia 2013r. bez uiszczenia wpisu, o czym obwiniony poinformował skarżącego, aby ten uiszczył opłatę w tym celu. Pozew został zwrócony ze względu na nieuiszczenie wpisu. Obwiniony nie posiada dowodu na fakt powiadomienia skarżącego o tym zdarzeniu.

Na rozprawie w siedzibie OIRP [REDAKTOWANE] dnia 12 listopada 2013r. obwiniony przyznał się do zarzucanego mu czynu, a mianowicie przyznał, że skarżący zlecił mu prowadzenie sprawy w celu odzyskania należnego mu czynszu oraz, że w dniu zlecenia prowadzenia sprawy przyjął pełnomocnictwo oraz honorarium. Obwiniony zobowiązał się do złożenia pozwu w sprawie, ale o nim zapomniał. Obwiniony podał, że za kontakty ze skarżącym odpowiadał jego wspólnik – doradca podatkowy [REDAKTOWANE] jako że prowadził on większość jego spraw oraz, że sam również próbował kontaktować się ze skarżącym telefonicznie.

Dodatkowo obwiniony potwierdził, że od spotkania ze skarżącym na którym zostało mu powierzone prowadzenie sprawy upłynął okres dłuższy niż rok. Obwiniony nie zawarł ze skarżącym umowy na piśmie, a pozew do sądu został wniesiony bez opłaty sądowej.

Obwiniony nie otrzymał pisma skarżącego z 24 lutego 2012r. wzywającego do

przesłania pozwu ponieważ nie był jego adresatem.

Obwiniony nie złożył propozycji ugodowej, jednak jak podał zdaje sobie sprawę że popełnił błąd. Obwiniony wskazał że nie jest przekonany, że od momentu spotkania ze skarżącym upłynął okres trzech lat, ale na pewno był to okres dłuższy niż rok.

Obwiniony nie znał przyczyn nie doręczenia mu korespondencji pod adresem prowadzenia działalności przy ul. [REDAKTOWANO]

Dowód:

- wyjaśnienia obwinionego złożone w toku postępowania przygotowawczego dnia 20 maja 2013r., k. 28
- wyjaśnienia składane przez obwinionego na rozprawie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] z dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Fabrycznej [REDAKTOWANO] Wydział Cywilny pismem z dnia 6 maja 2013r. poinformował, że pozew z powództwa [REDAKTOWANO] przeciwko [REDAKTOWANO] wpłynął do Sądu w dniu 8 stycznia 2013r. oraz został zarejestrowany pod sygn. akt [REDAKTOWANO] i nastąpił jego fizyczny zwrot w dniu 11 kwietnia 2013r. z uwagi na nieuiszczenie opłaty sądowej.

Dowód:

- pismo z Sądu Rejonowego [REDAKTOWANO] Wydział Cywilny z dnia 6 maja 2013r., k. 34

Sąd zważył co następuje:

W pierwszej kolejności Sąd wskazuje, że obwiniony przyznał się do zarzucanego mu czynu, a materiał dowodowy zgromadzony w trakcie postępowania dostatecznie uzasadniał przyjęcie, że w istocie doszło do powierzenia obwinionemu przez skarżącego prowadzenia sprawy o zapłatę przeciwko [REDAKTOWANO]

Pierwszą kwestią konieczną do rozstrzygnięcia sporu powstałego pomiędzy stronami była ocena terminu przyjęcia zlecenia do prowadzenia przez obwinionego. Jako, że zeznania stron w tym zakresie były sprzeczne, nie da się z całą pewnością rozstrzygnąć czy zlecenie

prowadzenia sprawy miało miejsce w dacie wskazanej przez skarżącego. Sąd przyjął jednak, iż od czasu zlecenia prowadzenia sprawy do czasu złożenia pozwu przez obwinionego z pewnością upłynął okres dłuższy niż rok.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w trakcie postępowania dostatecznie uzasadniał przyjęcie, że z tytułu powierzenia obwinionemu przez skarżącego prowadzenia sprawy przeciwko [REDAKTOWANO] uiszczone zostało honorarium w wysokości 450 zł obejmujące wynagrodzenie pełnomocnika. Zgodnie z art. 29 ust.5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny nie jest obowiązany do ponoszenia opłat i wydatków za klienta w prowadzonej sprawie. Radca prawny nie ponosi odpowiedzialności za skutki prawne jakie mogą powstać w następstwie ich nie uiszczenia – o ile klient został przez radcę prawnego wezwany do ich uiszczenia i poinformowany o skutkach nie zastosował się do tego wezwania. Sąd biorąc pod uwagę treść przedmiotowego przepisu oraz zeznanie obwinionego w tym zakresie dał wiarę jego zeznaniu o poinformowaniu skarżącego o fakcie nieuiszczenia opłaty sądowej od pozwu. Powyższe potwierdza również fakt dysponowania przez skarżącego oraz przedstawienia przez niego do akt sprawy kserokopii pozwu, którą otrzymał dnia 10.01.2013r. od obwinionego. Brak jednakże dowodu aby obwiniony wezwał skarżącego do zapłaty wpisu od pozwu oraz pouczonego o skutkach jego nieuiszczenia.

Dodatkowo, materiał dowodowy zgromadzony w trakcie postępowania uzasadnia przyjęcie, że obwiniony w istocie nie otrzymał pisma skarżącego z dnia 24 lutego 2012 r. wzywającego go do przesłania kserokopii pozwu przeciwko [REDAKTOWANO] ponieważ nie był jego adresatem, co potwierdza zarówno dołączona do akt sprawy kserokopia listu poleconego skarżącego, w której jako adresat wskazany został [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] wspólnik obwinionego, jak i zeznanie obwinionego złożone na rozprawie w siedzibie OIRP [REDAKTOWANO] dnia 12 listopada 2013r.

Ponieważ obwiniony pozostawał w konflikcie ze swoim wspólnikiem - doradcą podatkowym [REDAKTOWANO], prowadzącym działalność gospodarczą pod tym samym adresem co obwiniony, o czym Sąd powziął wiadomość z urzędu, Sąd uznał zeznania obwinionego o braku znajomości przyczyn nie doręczenia pism pod adresem: [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] za wiarygodne, pomimo faktycznego prowadzenia działalności przez obwinionego w tym miejscu.

Także korespondencja wysyłana przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANO] potwierdza okoliczność, że obwiniony nie podejmował korespondencji przesyłanej na adres przy ul. [REDAKTOWANO]. Okoliczności tej dowodzi również spójne zeznanie obwinionego.

Sąd uznał, że zarzuty stawiane obwinionemu przez Zastępcę Rzecznika

Dyscyplinarnego znajdują częściowe potwierdzenie w okolicznościach sprawy i stanowią podstawę do ukarania obwinionego.

Wykonując swój zawód radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego jak i za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że obwiniony swoim postępowaniem popełnił przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010, nr 10, poz. 65 ze zm.), w zw. z art. 28 ust.5 oraz art.29 ust.1 i 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegające na tym, że wykonując zastępstwo procesowe, na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa procesowego przez ██████████ w sprawie przeciwko ██████████ o zapłatę kwoty 1 000 zł nie dochował obowiązku wykonywania czynności zawodowych zgodnie z obowiązującymi przepisami według najlepszej woli i wiedzy, skutkiem czego było nieinformowanie swojego klienta o przebiegu rozprawy oraz wniesienie powództwa co najmniej po okresie roku od dnia powierzenia sprawy do prowadzenia a ponadto złożenie pozwu do Sądu bez uiszczenia wpisu.

Dokonując rozstrzygnięcia Sąd wziął przede wszystkim pod uwagę, że szkoda wyrządzona skarżącemu się nie była znaczna, wartość przedmiotu sporu pozwu w sprawie o zapłatę zleconej do prowadzenia obwinionemu wynosiła bowiem 1000 zł. Dodatkowo, tytułem wynagrodzenia za prowadzenie sprawy skarżący uiszczył kwotę 450 zł. Sąd w szczególności uwzględnił sposób zachowania się obwinionego, który przyznał się do zarzucanego mu czynu, czym wyraził skruchę co do swego niewłaściwego postępowania, oraz fakt, że obwiniony żałował iż nie pojednał się ze skarżącym i nie rozwiązał sporu z nim w sposób polubowny.

Decydujące znaczenie przy wymiarze kary miała również uprzednia niekaralność obwinionego za przewinienia dyscyplinarne. Waga tej okoliczności łagodzącej ma tu tym większe znaczenie, ponieważ obwiniony dopuścił się przewinienia jeden raz i w sposób nieprzemyślany, pod wpływem wielu okoliczności. Dodatkowo, wskazać należy że działanie obwinionego nie miało charakteru przemyślanego, systematycznego.

Jednocześnie niejako na marginesie Sąd wskazuje, że nie jest władny do zasądzenia na rzecz skarżącego odszkodowania z tytułu poniesionej przez niego szkody spowodowanej działaniem obwinionego, gdyż władnym do rozstrzygnięcia w tym zakresie jest jedynie sąd powszechny na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych jest zaś właściwy jedynie do rozstrzygania w sprawach dyscyplinarnych członków właściwej izby wniesionych przez rzecznika dyscyplinarnego oraz odwołań od ostrzeżenia, o którym mowa w art. 66 ustawy o radcach prawnych.

Uznając obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANE] winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, Okręgowy Sąd Dyscyplinary wymierzył obwinionemu karę dyscyplinarną pieniężną w wysokości 2 000 zł oraz dodatkowo karę zakazu wykonywania patronatu na okres trzech lat. Sąd zastosował karę łagodniejszą od wnioskowanej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego ponieważ obwiniony nie był dotychczas karany za przewinienia, przyznał się do zarzucanego mu przewinienia, czym wyraził skruchę co do swego niewłaściwego postępowania, żałował iż nie pojednał się ze skarżącym oraz mając także na uwadze że szkoda powstała na skutek jego działań nie była znaczna. Sąd uznał że orzeczona kara jest współmierna do stopnia zawinienia oraz, że obwiniony zrozumie swój błąd i w przyszłości nie popadnie w kolizję z zasadami etyki zawodowej.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. art. 65 ust. 1 pkt 3a oraz na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010, Nr 10, poz. 65 ze zm.), Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2010, Nr 10, poz. 65 ze zm.) mając na względzie, iż wydane zostało orzeczenie o ukaraniu.

Orzeczenie nie jest prawomocne, służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem za pośrednictwem tutejszego sądu.

Anna M...

*Sędzi
Ckraj*

Wolowicz